

Про проведення громадського обговорення з питання присвоєння проєктованим вулицям імен визначних культурних, громадських діячів та назв історичних подій

 city.cv.ua/portal/4/pro-provedennya-gromadskogo-obgovorennya-z-pytannya-prysvoyennya-proektovanyim-vulyttsyam-imen-vyznachnyh-kulturnyh-gromadskyh-diyachiv-ta-nazv-istorychnyh-podij-92827.html

Відповідно до вимог Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» з метою залучення представників громадськості

до розгляду пропозицій щодо присвоєння проєктованим вулицям імен визначних культурних, громадських діячів та назв історичних подій, і врахування громадської думки під час прийняття відповідного рішення, Чернівецька міська рада пропонує мешканцям міста долучитися до громадського обговорення з питання найменування нових вулиць запропонованих міською топонімічною комісією.

Пропонується в масиві житлової та громадської забудови, обмеженому вулицями Сторожинецькою, Рівненською, Героїв Майдану та проспектом Незалежності присвоїти проєктованим вулицям назви:

- 1) бульвар Буковинського віча;
- 2) вулицю Йозефа Шумпетера;
- 3) вулицю Євгена Ерліха;
- 4) вулицю Ганса Гросса.

Нумерація відповідає позначенню проєктованих вулиць на графічних матеріалах.

Громадське обговорення відбувається відповідно до Положення про найменування (перейменування) вулиць, провулків, проспектів, площ, парків, мостів, встановлення пам'ятних знаків і меморіальних дошок в м. Чернівцях, затвердженого рішенням міської ради від 29.08.2013 року № 950

Відповідальний за проведення громадського обговорення: заступник начальника управління, начальник архітектурно-планувального відділу управління містобудування департаменту містобудівного комплексу та земельних відносин міської ради – Шведик Олександр Іванович.

Пропозиції (зауваження) подаються у письмовій чи усній формі, надсилаються електронною поштою із зазначенням прізвища, імені, по батькові та адреси особи, яка їх подає, у строк до 13 лютого 2017 року включно. Анонімні пропозиції (зауваження) не розглядаються. Пропозиції (зауваження) слід надсилати на електронну адресу Чернівецької міської ради document@rada.cv.ua або у письмовій

формі на адресу: м. Чернівці, 58002 Центральна площа,1, із зазначенням прізвища, імені, по батькові та адреси особи, яка їх подає.

З біографічними довідками визначних культурних, громадських діячів та довідками назв історичних подій, а також графічними матеріалами можна ознайомитися на офіційному веб-порталі Чернівецької міської ради в мережі Інтернет або в 302 кабінеті департаменту містобудівного комплексу та земельних відносин міської ради за адресою: вул. Б.Хмельницького, 64-А.

Буковинське віче – народні збори, організовані 3 листопада 1918 року в Чернівцях Українським крайовим комітетом (Омелян Попович, Осип Бурачинський та інші), утвореним там 25 жовтня 1918 року, як складова частина Української Національної Ради у Львові. На зборах були присутні понад 10 000 осіб з усіх повітів Буковини. Збори відбувались на центральній площі міста перед магістратом.

Віче проголосило возз'єднання Буковини Північної (загалом Кіцманський, Заставнівський, Вижницький, Вашковецький повіти, українська частина Чернівецького і Серетського повітів та переважно українські громади Сторожинецького, Радовецького та Комполунзького повітів) із Західно-Українською Народною Республікою та злуку з «Великою Україною». Віче також висловило протест проти спроб Румунської національної ради, створеної 27 жовтня 1918 року у Чернівцях, оголосити всю Буковину «румунською землею».

6 листопада 1918 року владу на території Північної Буковини перебрав Український комітет на чолі з О.Поповичем.

Законні прагнення українського населення Північної Буковини не здійснилися. 11 листопада 1918 року королівська Румунія – всупереч волевиявленню Буковинського народного віча – захопила Північну Буковину разом з Чернівцями. Тут 28 листопада 1918 року було сфабриковане рішення т. зв. Генерального Конгресу Буковини, що складався винятково з румунів, про об'єднання Буковини з Румунією.

Буковинське народне віче 3 листопада 1918 року стало знаковою подією для кожного буковинця. Про неї пам'ятали, в різній формі відзначали всі наступні роки. З настанням Незалежності України ця подія відмічається особливо широко. З нагоди річниці Буковинського віча 3-го листопада кожного року у Чернівцях відбуваються урочистості за участі представників органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадських, релігійних організацій, політичних партій, діячів науки і культури.

Йозеф Алоїз Шумпетер (1883-1950) – видатний теоретик, методолог у галузі економіки, аналітик тенденцій соціально-економічних процесів. Професор Гарвардського університету (1932-1950р.), Президент Американської економічної асоціації (1948р.), Міністр фінансів Австрії (1919-1920р.).

В період з 1909 по 1911 рр. Й.А. Шумпетер жив і працював у м.Чернівці. Саме тут, перебуваючи на посаді професора Чернівецького університету, вчений написав і видав книгу «Теорія економічного розвитку», яка належить до найвідоміших праць

економічної науки ХХ століття. Періодично у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича проходять міжнародні конференції, що присвячені науковій економічній спадщині Й.А. Шумпетера і які відвідують численні закордонні та українські делегації.

Євген Ерліх (Eugen Ehrlich) – всесвітньо відомий науковець-юрист, педагог, ректор Чернівецького університету.

Євген Ерліх народився 14 вересня 1862 року у м. Чернівці. Закінчив польськомовну семінарію в Самборі на Львівщині. Закінчивши у 1883 році Віденський університет, займається наукою і у 1886 році отримує вчене звання доктора права. У 1893 році у Берліні вийшла його книга «Мовчазне волевиявлення», за яку в серпні 1894 року він був удостоєний звання приват-доцента.

В листопаді 1896 року Євген Ерліх був призначений на посаду екстраординарного професора Чернівецького університету, а 1900 року він отримує звання ординарного професора римського права. 1901 року Євген Ерліх був обраний на посаду декана юридичного факультету Чернівецького університету, а 1906 року – на посаду ректора університету.

Євген Ерліх був визначним ученим-юристом. Майже всі його роботи (особливо «Основи соціології права») були неодноразово перевидані багатьма мовами: англійською, французькою, японською та ін.

Світове визнання серед теоретиків права Євген Ерліх отримав як один із засновників так званої соціології права, особливо з того часу, коли він створив у Чернівецькому університеті свої семінари «живого права» для дослідження правової діяльності і почав викладати свої соціологічно-правові погляди в друкованих працях.

Ерліх був активним учасником громадського життя краю. Виступав в пресі з актуальних питань соціально-культурного життя, займався правотворчою роботою в місцевому парламенті.

Помер Євген Ерліх у Відні 2 травня 1922 року. Похований там же.

Ганс Гросс (Hans Gross) – всесвітньо відомий науковець, кримінолог, засновник австрійської кримінологічної школи. Народився 26 грудня 1847 року в місті Грац, Австрія. Упродовж 1869-1870 років Гросс навчається у гімназії та Грацькому університеті. 31 липня 1870 року Гросс отримує у Грацькому університеті вчений ступінь доктора права. У 1871 року Гросс починає працювати судовим слідчим у Фельдбасі, Леобені (Верхня Штирія) та Граці.

1 серпня 1898 року Гросс, не отримавши звання доцента, був направлений на роботу до Чернівецького університету. 16 грудня 1898 року Гросса призначено ординарним професором кримінального права Чернівецького університету. З 1 березня 1899-го по 31 липня 1902-го Гросс читає в Чернівецькому університеті курси кримінального процесу, матеріального кримінального права і пенітенціарного права, веде семінари з кримінального права. В 1899 р. Гросс публікує третє видання всесвітньовідомого «Порадника для судових слідчих як системи криміналістики». У 1899–1900 роках

Ганс Гросс працює на посаді декана юридичного факультету Чернівецького університету. Під час роботи в Чернівецькому університеті редагує заснований ним журнал «Архів кримінальної антропології і криміналістики» – перше в світі кримінологічне наукове періодичне видання. Прийняв активну участь у заснуванні і діяльності «Юридико-державознавчого товариства» у Чернівцях.

У березні 1902 року Гросс направлений на роботу до Німецького Університету в Празі, 1905 року – на посаду ординарного професора австрійського кримінального права і кримінального процесу в університет Граца. 9 грудня 1915 р. Гросс помирає від запалення легенів у власному будинку у м. Грац.

Сьогодні Ганс Гросс справедливо визнається одним із основоположників сучасної криміналістики і слава цієї людини є гордістю нашої держави також, оскільки на початку становлення і розвитку науки криміналістики вчений працював саме в Чернівцях.